

HOMILIE VIERDE ZONDAG DOOR HET JAAR B

Elk volk heeft zijn coryfeeën. Het zijn de grote namen uit de geschiedenis van dat volk. Dat zijn niet zomaar idolen, want idolen hebben met mode en trends te maken. Het gaat om de grote mensen uit de geschiedenis van een volk. Onze geschiedenis wordt bepaald door Willem van Oranje. Onder de dichters wordt Vondel met ere vermeld. We hebben onze figuren in de sport als Johan Cruyff of Ard Schenk. Ze zijn tot in het buitenland bekend. En ook omgekeerd. Wat Vondel voor ons is, dat is Goethe voor de Duitsers, Molière voor de Fransen, Shakespeare voor de Engelsen. Elk land heeft zijn mensen om trots op te zijn.

Door het joodse volk werd Mozes steeds met ere vermeld om vele redenen. Aan hem was God verschenen in het Brandende Braambos. Hij had het opgenomen tegen de farao en zijn volksgenoten in een befaamde nacht weggeleid door de Rode Zee, weg uit de slavernij, op weg naar de vrijheid, op weg door de woestijn naar het beloofde land. Hij was niet alleen de politieke leider, maar ook de geestelijke leider, die namens God de 10 geboden bij het volk bekend maakte op de Sinaï.

Maar ook Mozes weet, dat hij zal sterven en zijn volk moet loslaten. Aan wie? Omdat Mozes een machtstrijd verwacht, laat hij weten, dat ze niet zelf die profeet kunnen kiezen: "Uit uw eigen broeders zal de HEER uw God een profeet doen opstaan zoals ik dat ben, naar wie gij moet luisteren." Samen met Mozes hebben de vele profeten uitgezien naar die bijzondere profeet, die God zelf eens uit hun midden zou aanwijzen. Maar wie zou deze bijzondere profeet zijn? Die ware Profeet? Die profeet van Godswege? Tot op die bijzondere dag. Want dan is er die bijzondere profeet.

De joden hadden vele rabbi's horen preken. Daar was niet veel verschil in hun boodschap. Het ging meestal toch om hetzelfde. Ze kenden de verhalen allang. Zo waren ze echt niet benieuwd, toen Jezus van Nazareth het woord nam in de synagoge van Kafarnaüm. Maar al na de eerste zinnen veerde iedereen op: "Zou dat de profeet zijn, waarover Mozes sprak". Het was niet de welbespraaktheid en overtuigingskracht, die hen bij Jezus opviel. Welbespraakt en overtuigend konden de schriftgeleerden en de Farizeeën ook zijn. Maar nu is het anders dan anders. Het is alsof de oude woorden nieuw zijn, fris, niet afgesleten. Niet zomaar het herhalen van het oude vertrouwde. Opeens horen zij de oorspronkelijke betekenis van Gods woord, dat verhuld was in afgesleten woorden. Plots klinkt er een nieuw geluid. Jezus heeft iets te zeggen. Bovendien spreekt Jezus vanuit zijn hart en weet hij het hart van de mensen te bereiken. Jezus maakt duidelijk, dat het om de God van liefde gaat, die tot ons spreekt. Dat het niet gaat om de vele regeltjes maar om het gebod van de naastenliefde: Dat God oog heeft voor de mens in nood, die mens die vaak gevangen is in het kwaad, maar juist daarom door God bemind wordt, zoals een zorgenkind de bijzondere liefde van zijn ouders krijgt. Het is alsof Jezus de werkelijke bedoeling van Gods Woord weet over te dragen naar de mensen, tot wie Hij spreekt. Dat raakt de mensen en geboeid luisteren zij naar zijn woorden.

Wie naar Jezus luistert, ervaart, dat er een bijzondere kracht uitgaat van zijn woord en zijn persoon. Hier is geen gewone mens aan het woord. Maar er is meer. Hier moet het God zijn die spreekt. Hij spreekt het gezagvolle woord van Gods liefde, die ons mensen wil verlossen uit de macht van het kwaad. Wie naar dat woord luistert, kan niet afstandelijk blijven. Hij wordt erdoor gegrepen of... hij komt in verzet en valt door de mand, zoals die man die in de macht was van een onreine geest. Luid schreeuwend reageert hij op Jezus' woord. Het kwaad kan zich niet langer verbergen achter mooie woorden. Het

wordt ontmaskerd. Als God tot ons mensen komt, dan is er ook verzet, vanwege de boze. Heel het leven van Jezus is een lange strijd geweest tegen het kwaad. God komt in Jezus aan onze kant staan, want op eigen kracht kunnen wij deze strijd niet aan. Zo is God.

De mensen van Kafarnaüm zijn buiten zichzelf van verbazing, als ze luisteren naar Jezus. Dit beluisteren heeft consequenties. Het roept ons op om op Jezus te gaan lijken, zijn liefde te betrachten, zijn vergeving, geduld, mildheid en barmhartigheid. Dat leidt tot bekering of tot afwijzing. Aan het kruis is Jezus gestorven, gevolg van de afwijzing en weigering tot bekering te komen.

De mensen waren buiten zichzelf van verwondering toen zij het woord hoorden. Moge het ook ons gegeven zijn deze ervaring van de verwondering te beleven als een begin van ons geloof in Jezus, de Zoon van de levende God.
Amen.